

PRIMER

PARLAMENT—(pel senyor fulano de tal)

Tot i que la calor m'està liquidant i que suo com si vingués de fer un jornal llarc i pesat, cosa que no ho he fet mai, tinc una rialla a flor de llavi a l'escriure aquestes ratlles, una rialla que no té res de tràgica, com la mueca del Cagamuixa, una rialla de satisfacció.

L'èxit de venda i la bona impressió que va causar el nombre passat del nostre quinzenari, em dóna dret a riure, les felicitacions rebudes de tots indrets no caben a la nostra redacció i de les cartes, que ens ha donat el carter, n'havem tingut per fer-ne sis jocs amb cavalls i sotes.

No ho havem regat, perquè després d'una sèquia, la pluja soptada sol portar epidèmies i enfermetats encomanadisses, però ho regarem, vaja si ho regarem; quan el número 3 sia a la venta el nostre cos de redacció farà ja un sopar de menuts de gallina i cornudella de cabrit.

La feina nostra queda reduïda a saber seguir el camí emprés, a n'això pot ben contribuir l'estat d'ànim i la temperatura, amb un temps calurós com el que passem, jo crec que els xistes seran quelcom *suats*, però, enc que sigui així, estaran amb caràcter.

La vida passa quieta i pesanta, amb un cert aire de ganduleria i, com ella, la ploma s'enfigassa i no corra lleugera damunt del paper, un vol fer una A i li queda una U; l'únic remei és el d'escriure entre glop i glop de cervesa treta de fresc de la nevera, damunt d'una taula de café i la cervesa té el defecte de pujar al cap.

Amb tot i això, farem els possibles de cercar la fresca i si logrem trobar-la, ¡oh, la fresca! un home fresc sempre pot fer RIALLES i les rialles d'un home fresc s'encomanen com la grip. Siem-hi, doncs: salut a la rialla encomanadissa i visquin els frescos.

Filosofies d'un ignorant

Consultes gratis de 2 a 4 de la matinada

La plaga de savis

Estem al bell ple d'una veritable plaga; com les invasions de llagostes o de filoxera pels camps i vinyes, nosaltres sofrem una invasió de *savis*. Masses *savis*!... Entenem-se, però, que podria haver-hi confusions: no parlo per els savis en el vertader sentit de la paraula, sinó que al·ludeixo a tots aquells que, creient-se *savis*, com a lògica conseqüència... no saben res.

No és això una desequilibrada fantasia de la meua pensa, sinó que és un cas real.

Trobareu en tots els llocs públics, penyes d'amics... *savis* d'aquesta mena, disposats a escoltar-se mutuament les més sublimes animalades i els més equivocats conceptes en tot el que els hi és objecte de debat.

No fa pas molts dies que prenia café assentat còmodament en una butaca, quan, sense donar-me'n compte, vaig haver d'esclafir la rialla; tant me va xocar la conversa dels meus veïns, que no vaig poguer fer-hi més; soc així susceptible.

Dela un senyor, bon home de dalt a baix, a jutjar per la seva cara de *pepa de deu*:

—El noi té aquesta qualitat; ell difícilment la perderà la religió. ¿Què no veus que està tan fort d'Història Natural?

Encara és l'hora que no he pogut veure quina relació té una cosa amb l'altra.

Quan ells s'aixecaren, pagada llur consumació, jo vaig restar alguns moments pensatiu.—¡Que n'hi ha en el món de *savis* com aquest!—vaig dir-me interiorment. Es la plaga que tenim els homes, i no ens resta altre consol que sofrir llurs impertinències i insubstancialitats, i amotllar-nos a la seva manera de fer, ja que del contrari ens fóra difícil poder alternar amb segons qui.

Hi ha home qui té la mania de què comprèn el temps, i cada vespre, si li pregunteu, profetisarà el moviment meteorològic del dia següent, dient-vos: demà al matí plourà, al migdia vent de llevant i a la tarda no fóra estrany que tornés a ploure, i ¡tiva que ve peix! L'endemà al matí fa un dia esplèndid, i a la tarda un sol abressador, com al matí. Aquest és un fals profeta i amb un «Déu us ampari, germà» està pagat, però els que certament resulten funestos, són els que, a l'istil d'aquell que diu que «En Comes i Solà és un rastròlec imminent», fiquen cullerada a per tot i de tot volen entendre, i avui us diuen que En Bofill i Mates és un campió de boxa i l'Alcàntara un fenomenal literat, i l'endemà que l'Història d'Espanya fou inventada d'En Gutemberg i que En Murillo és l'autor de «La Monteria» i que En Beethoven era un novel·lista francès.

Repeteixo que no és broma; avui en dia estan de moda aquesta mena de senyors intel·ligents en totes les matèries, però són els mateixos que, si feu llegir-los-hi una carta o compaginar un petit *besalamà*, us hi *endinyen* cada brunyol que tapa el sol.